

Elvesztősjáték

Tettetősjáték: a mellettünk ülőt keresgéljük, mintha elveszett volna. – Hol a mama? – kérdezzük a kicsivel együtt, s nézünk mindenhová, mögéje, melléje, míg végül reá nézve, nagy meglepetéssel nyugtázzuk: „Jé, hiszen itt van!” A kisgyermek nem bírja sokáig a halogatást, és már előbb elkiáltja: „Itt van!”

Ölelgetős

Nagy örömezzéssel, fölváltva ölelgetjük egymást a kicsivel; megjátszott találkozás is belefér a mókába: „Ezer éve nem láttalak!” Figyeljük meg, hogy a változó válaszolás elve, vagyis itt az, hogy fölváltva ölelgetjük egymást, amelyet már a legkorábbi játékokban is alkalmaztunk, lényeges eleme lesz a későbbi társas játékoknak.

Hajiga

Bővül a hajigálás játékok köre is. Akit parányi kora óta szoktattak hozzá, az nagy örömét leli abban, hogy magasra kapdossuk, fölhajigáljuk és elkapjuk (lehetőleg persze ágy fölött). Bokájánál vagy csuklójánál fogva pöröghetünk is vele. Ezek a játékok, a triciklitaszигálóssal (amiért szintén rajongani szokás) meg a körhintaállatokon való lovagolás, mind a *kellemes szédülés* címszava alá sorolódnak, s a multság abban áll, hogy a kicsi, noha elveszti uralmát a teste fölött, mégis biztonságban érzi magát. Tekintve, hogy élete első két évében a kisgyerekek milyen sokat „dolgozott” a teste fölötti uralomért, ezek a multságok nagyon is természetesen váltják ki jó érzését.

Kirámolós

Visszarakjuk a játékszereket a dobozba, s a kicsi élvezettel szórja ki őket. Vidám verseny alakulhat ki: melyik győz vajon, a berakodó vagy a kihajigáló? A kihajigálónak több az öröme, noha a berakodó erkölcsi alapelve kívánatosabbnak tűnik.

Elkapósdi

Bár egyszerűnek látszik, mégsem könnyű megoldani elejnté. Könnyíthetünk a dolgon, ha a kisgyermek hátát a falnak vetve